

PEDIATRISCHE PIJN: DE IMPACT VAN OUDER-RESPONSEN EN PIJNEDUCATIE OP PIJN- GERELATEERDE UITKOMSTEN

EMMA RHEEL

5 OKTOBER 2022 18U

CAMPUS JETTE, AUDITORIUM VANDENDRIESSCHE

PROMOTORS

Prof. dr. Kelly Ickmans (VUB)
Prof. dr. Tine Vervoort (UGent)
Prof. dr. Anneleen Malfliet (VUB)

JURYLEDEN

Prof. dr. Tom Deliens (voorzitter)
Prof. dr. Marc Degelaen
Prof. dr. Liesbet Goubert
Prof. dr. Leen Willems
dr. Albère J.A. Köke
dr. Lore Dams

PAIN IN MOTION

Gelieve voor 3/10 door te geven of u aanwezig zal zijn op de verdediging en receptie [via dit online formulier](#).

OPENBARE DOCTORAATSVERDEDIGING VOOR DE GRAAD VAN REVALIDATIEWETENSCHAPPEN EN KINESIOTHERAPIE

[Klik hier om online mee te volgen.](#)

ABSTRACT OF THE RESEARCH

Dit doctoraatsproefschrift draagt bij aan onze kennis over de invloed van ouder-responsen en pijneducatie op pijn-gerelateerde uitkomsten bij kinderen, inclusief gezonde schoolkinderen en kinderen die leven met en na kanker.

DEEL I omvat twee studies die bijdragen aan ons begrip over de impact van aanwezigheid versus afwezigheid van ouders tijdens medische ingrepen van hun kinderen, en van ouderlijke factoren die aan de basis kunnen liggen van differentiële effecten van ouderlijke responsen op pijn-gerelateerde uitkomsten bij kinderen. De resultaten van onze systematische review (HOOFDSTUK I) toonden aan dat we ouderlijke aanwezigheid tijdens medische procedures kunnen aanmoedigen wat betreft zelf-gerapporteerde pijnintensiteit en fysiologische parameters van kinderen. Anderzijds vonden we gemengde resultaten voor zelf-gerapporteerde angst, bezorgdheid en distress van kinderen, en voor waargenomen pijn-gerelateerd gedrag. Geen van de geïncludeerde studies rapporteerde echter negatieve effecten van ouderlijke aanwezigheid op de zelf-gerapporteerde pijnintensiteit, zelf-gerapporteerde angst, bezorgdheid en distress, of fysiologische parameters. In een cross-sectionele observationele studie (HOOFDSTUK II) naar de modererende rol van ouderlijke distress in het effect van ouderlijk (niet-)pijn-attentief gedrag op het pijngedrag van kinderen in de context van aan kanker-gerelateerde procedures, vonden we dat ouderlijke pijn-attentieve (beschermende) reacties een negatieve impact hebben op het pijngedrag van kinderen, maar alleen voor kinderen wiens ouders hoge niveaus van persoonlijke distress rapporteerden. Er werd geen associatie waargenomen bij ouders die een laag niveau van distress rapporteerden. Niet-pijn-attentieve reacties van ouders droegen bij aan minder pijngedrag van kinderen, onafhankelijk van de ervaren distress van de ouders.

DEEL II combineert twee experimentele gerandomiseerde gecontroleerde studies, waarin het effect wordt onderzocht van een pijneducatieve video-interventie voorafgaand aan een experimentele pijnzaak op pijn-gerelateerde uitkomsten bij gezonde schoolkinderen, en de modererende rol van pijn- en niet-pijn-attentieve verbalisaties van hun ouders. De eerste studie (HOOFDSTUK III) toonde aan dat accurate pijnkennis en warmtepijndrempels hoger waren bij kinderen die de video bekeken in vergelijking met de controlegroep die geen video bekeek, terwijl er geen hoofdeffecten van de video-interventie werden gevonden op het vlak van ervaren pijnintensiteit, pijn-gerelateerde angst en katastroferende gedachten tijdens de pijnzaak. Moderatieanalyses toonden aan dat de pijneducatieve video-interventie, in vergelijking met de controleconditie, bijdroeg aan hogere niveaus van pijnkennis bij alleen jongere kinderen en aan hogere warmtepijndrempels bij alleen jongens. De tweede studie (HOOFDSTUK IV) toonde aan dat herinnerde pijnintensiteit, maar niet herinnerde pijn-gerelateerde angst, van kinderen die de pijneducatieve video bekeken significant lager was in vergelijking met de controlegroep. Verder vonden we dat kinderen in de controlegroep, maar niet in de experimentele groep, wiens ouders minder pijn-attentieve verbalisaties gebruikten, zich een hogere pijnintensiteit herinnerden, terwijl kinderen wiens ouders meer pijn-attentieve verbalisaties gebruikten, zich een lagere pijnintensiteit herinnerden. De pijn-attentieve verbalisaties van ouders vóór de pijnzaak hadden schijnbaar geen effect op herinnerde pijnintensiteit van kinderen in de experimentele groep, wat suggereert dat de pijneducatieve video een soort buffer vormde voor de ouderverbalisaties.

DEEL III (HOOFDSTUK IV) omvat onze inspanning om pijneducatie voor te stellen als een veelbelovende aanpak van pijnmanagement voor kinderen met en na kanker. Binnen deze topical review hebben we verschillende belangrijke uitdagingen besproken in de aanpassing en toepassing van pijneducatie voor kinderen met en na kanker, namelijk; 1) de vaak jonge leeftijd van kinderen met kanker, 2) de sleutelrol van ouderlijke reacties en overtuigingen, 3) het aanbieden van pijneducatie te midden van de onzekere dreiging van herval van kanker, en 4) wanneer en hoe pijneducatie te initiëren overheen het kankercontinuüm. Ook hebben we drie belangrijke onderzoeksvragen geformuleerd om dit domein vooruit te helpen, namelijk; 1) Hoe conceptualiseren kinderen met en na kanker 'pijn'?, 2) Wat is de prevalentie en impact van chronische pijn, zorgen over symptomen en angst voor herval bij jongere kinderen met en na kanker en hoe kunnen deze constructen worden beoordeeld?, en 3) Kan pijneducatie, als onderdeel van alomvattend pijnmanagement, pijn-gerelateerde uitkomsten verbeteren bij kinderen met en na kanker?.

CURRICULUM VITAE

EMMA RHEEL (geboren op 5 januari 1995) studeerde in 2017 af als Master of Science in Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie - optie Musculoskeletale Aandoeningen - aan de Universiteit Gent. Vervolgens voltooide ze ook de Specifieke Lerarenopleiding Gezondheidswetenschappen aan de Universiteit Gent. In oktober 2018 ging ze aan de slag als doctoraatsonderzoeker binnen de onderzoeksgroep Pain in Motion (PAIN) (Vakgroep Fysiotherapie, Menselijke Fysiologie en Anatomie, Vrije Universiteit Brussel) en het Ghent Health Psychology Lab (Vakgroep Experimenteel-Klinische en Gezondheidspsychologie, Universiteit Gent). Sinds de start van haar doctoraat, is Emma (co-)auteur van 12 papers in peer-reviewed tijdschriften, heeft zij 14 masterscripties begeleid en meerdere cursussen/lessen gegeven voor 4 verschillende organisaties. Emma presenteerde haar werk ook op verschillende nationale en internationale congressen.

